UCHWAŁA Nr ……./2020
RADY MIASTA MILANÓWKA
z dnia ……. 2020 r.

w sprawie: ponownego przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargi **……** na uchwałę Rady Milanówka nr 146/XII/19 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Miasta Milanówka i odpowiedzią na skargę.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) i art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 t.j.) Rada Miasta Milanówka uchwala co następuje:

§ 1

1. Rada Miasta Milanówka postanawia o przekazaniu do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego skargi Pana **……** na uchwałę Rady Milanówka nr 146/XII/19 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Miasta Milanówka
2. Rada Miasta Milanówka uznaje skargę za niezasadną, wnosi o jej oddalenie i przyjmuje odpowiedź na skargę stanowiącą załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Milanówka, w szczególności przesłanie skargi o której mowa w § 1 ust. 1 niniejszej uchwały, wraz z odpowiedzią na skargę z zachowaniem terminu z art. 54 ustawy z dnia ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 t.j)

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Milanówka

Kamil Bialik

Załącznik do Uchwały Nr…./ /2020 Rady Miasta Milanówka z dnia 19 listopada 2020r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący:
……..
adres do doręczeń:
ul. Kijowska 22
03-743 Warszawa

Organ:
Rada Miasta Milanówka
ul. Tadeusza Kościuszki 45
05-822 Milanówek

Sygn. I DK 105/20

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Rady Miasta Milanówka, zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz.U.2019.2325 t.j. z dnia 2019.11.28 (dalej „p.p.s.a.”) w zw. z art. 101 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U.2020.713 t.j. z dnia 2020.04.21 (dalej: „u.s.g.”), przekazuję niniejszym skargę …… z dnia 24 sierpnia 2020r. na Uchwałę Rady Miasta Milanówek nr 146/XII/19 (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2019r. poz. 14446), wniesioną bezpośrednio do sądu administracyjnego w dniu 1 września 2020 r., wnosząc o:

1. **Oddalenie skargi w całości;**
2. **Oddalenie wniosku skarżącego o udzielenie prawa pomocy w zakresie ustanowienia pełnomocnika z urzędu;**
3. **Zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.**

Uzasadnienie

Uchwałą Rady Miasta Milanówek nr 146/XII/19 z dnia 28 listopada 2019r. oraz Uchwałą Rady Miasta Milanówek nr 177/XVII/20 z dnia 30 stycznia 2020r.w sprawie zmiany w/w uchwały, ustalone zostały szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Miasta Milanówka.

Stosownie do delegacji ustawowej przepisu art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 20024. o pomocy społecznej (Dz.U.2020.1876 t.j. z dnia 2020.10.26), zwanej dalej: „u.p.s.", rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Przepis rangi ustawowej – interpretowany zgodnie z dyrektywą literalnej wykładni przepisów prawa - nie wskazuje przy tym na ewentualną możliwość zwolnienia z ponoszenia opłaty w całości, jak również nie nakazuje przyjęcia jakichkolwiek konkretnych kryteriów, na podstawie których ustalana ma być kwota odpłatności za pobyt w placówkach.

Kierując się zatem cytowaną dyrektywą ustawową, zaskarżoną Uchwałą (wraz z późniejszą Uchwałą zmieniającą nr 177/XVII/20) Rada Miasta Milanówek uregulowała szczegółowo kwestie ponoszenia opłat za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Miasta Milanówka, wskazując procentowo zasady odpłatności – zarówno w odniesieniu do kryterium dochodowego, obliczonego zgodnie z art. 8 ust. 1 u.p.s. (par. 4 ust 1 Uchwały Rady Miasta Milanówek nr 146/XII/19 z dnia 28 listopada 2019 roku i par. 1 ust 2 Uchwały Rady Miasta Milanówek nr 177/XVII/20 z dnia 30 stycznia 2020r.), jak i do kosztów stawki dziennej pobytu w schronisku (par. 4 ust 2 Uchwały Rady Miasta Milanówek nr 146/XII/19 z dnia 28 listopada 2019 roku - tabela). Zasady ponoszenia opłat sformułowane zostały przy tym w sposób jasny, precyzyjny, łatwy do odczytania i nie budzący wątpliwości dla przeciętnego obywatela. Na podstawie tego aktu prawa miejscowego – mieszkańcom Miasta Milanówek - udzielana jest adekwatna pomoc osobom jej potrzebującym, a w szczególności kierowanym do przedmiotowych placówek. Podejmując rzeczoną Uchwałę organ stanowiący gminy uwzględnił pełen zakres możliwości materialno- prawnych, w celu zapewnienia osobom zgłaszającym się po pomoc możliwości skorzystania z niej w każdej trudnej sytuacji życiowej. Tym samym podejmując rzeczoną Uchwałę organ stanowiący gminy nie dopuścił się jakichkolwiek uchybień, czy naruszeń prawa, działając tym samym w granicach swoich kompetencji oraz delegacji ustawowej, o czym szerzej niżej.

Zaznaczyć w pierwszej kolejności należy, że w orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalona jest już zasada, iż delegacja wyrażona w art. 97 ust. 5 u.p.s. nie zawiera żadnych wytycznych wskazujących na czynniki, czy kryteria, które powinny być uregulowane, uwzględnione przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, ustalający szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności. Uchwała rady gminy, powiatu powinna tak kształtować zasady odpłatności, by uwzględniały one zakres świadczonych usług i ich koszty (por. Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 20 marca 2020r., sygn. akt IV SA/Wr 34/20, publ. LEX nr 2977141). Warto wspomnieć również, że kryteria odpłatności za pobyt w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej powinny być odniesione do celu przepisów regulujących zadania stawiane poszczególnym jednostkom pomocy społecznej. Powinny uwzględniać zakres usług, wymiar świadczeń przysługujących nieodpłatnie i faktyczny sposób wykorzystania działalności placówki (tak w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 30 marca 2010 r., sygn. II SA/Bk 726/09 publ. LEX nr 577669).

W treści uzasadnienia skargi Skarżący postuluje, iż zasadnym było raczej odniesienie w Uchwale kwestii odpłatności do dochodu osoby potrzebującej, a nie do realnego kosztu pobytu. Argumentacja ta nie zasługuje na uwzględnienie i nie może skutkować negatywnie w jakikolwiek sposób w odniesieniu do Uchwały. Podkreślić z całą mocą należy, że gmina ponosi realnie w przypadku Skarżącego (oraz innych adresatów Uchwały spełniających kryteria udzielenia pomocy) 50 % rzeczywistych kosztów Jego pobytu, przy czym placówka w której On przebywa jest **placówką z usługami opiekuńczymi.** Zatem ustalenie w Uchwale odpłatności przypadającej na Skarżącego – i każdą inną osobę znajdującą się w analogicznej sytuacji życiowej – na wskazanym poziomie nie stanowi naruszenia praw tych osób, jak i nie jest w żaden sposób dyskryminujące, czy naruszające równość obywateli wobec prawa.

Przywołany przez Skarżącego przepis art. 97 ust.1a) u.p.s. stanowi, że w przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie ma zastosowania ust. 1 zdanie drugie *(ust. 1 zd. drugie: Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.)*. Jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie **nie przekracza** kwoty **kryterium dochodowego**, opłata **nie może być wyższa niż 30%** dochodu osoby samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych **z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50%** tego dochodu.

W przypadku Skarżącego, Jego dochód przekroczył kryterium dochodowe, a odpłatność jego określona została na poziomie 50 % - co wynika z Uchwały, jak i cyt. wyżej przepisu rangi ustawowej. Trafnie zauważa Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 25.01.2008 r., I SA/Łd 1041/07, LEX nr 462667, że związek pomiędzy zaskarżoną uchwałą a własną, prawnie gwarantowaną (a nie tylko faktyczną) sytuacją wnoszącego skargę na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. powinien polegać na tym, że zaskarżona uchwała, naruszając prawo, jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną, **pozbawia go** np. pewnych uprawnień albo **uniemożliwia ich realizację**. Sytuacja taka w spawie przedmiotowej nie zachodzi,
co jest kwestią oczywistą. Skarżącemu bowiem **udzielona została pomoc** w postaci umieszczenia w placówce oraz **zwolnienia z połowy opłat** za tenże pobyt.

Zatem skonstatować jednoznacznie należy, że skarżona Uchwała nie narusza jakichkolwiek przepisów prawa materialnego w żadnym ze swoich postanowień – w zakresie objętym skargą. Zważywszy natomiast, że kontrola sądów obejmuje orzekanie o zgodności z ustawami uchwał organów samorządu terytorialnego, skarga z uwagi na brak podstaw podlega oddaleniu w całości.

Dodać też można, że decyzje podejmowane w stosunku do Skarżącego – jakkolwiek nie są one przedmiotem tego postępowania – również odjęte zostały zgodnie z przepisami prawidłowo podjętej Uchwały – co potwierdzone zostało orzeczeniem organu drugiej instancji (decyzja SKO nr KO/A/1993/Op/20 z dnia 27 lipca 2020r.) – nie zaskarżonej do sądu.

Skargę złożoną do sądu należy w ocenie organu zakwalifikować, jako polemikę i wyraz niezadowolenia Skarżącego z nałożonego na Niego obowiązku częściowej odpłatności za pobyt w placówce Monar-Markot w Warszawie. Wniosek ten potwierdza także fakt braku jakichkolwiek wniosków w treści skargi co do zaskarżonej uchwały, jak jej uchylenie, stwierdzenie nieważności itp.

Kwestię wniosku Skarżącego o udzielenie prawa pomocy w zakresie zwolnienia od opłaty sądowej – organ pozostawia do uznania sądu. W zakresie zaś ustanowienia pełnomocnika, organ wnosi o oddalenie wniosku – z uwagi na fakt, że zarówno z treści skargi jak i jej uzasadnienia wynika, że Skarżący jest w stanie samodzielnie prezentować swoje stanowisko przed sądem.

W tym stanie rzeczy organ wnosi jak w *petitum* pisma.

Załączniki:

Odpis odpowiedzi na skargę.